

KRÁTKÁ OZNÁMENÍ NA TENTO TÝDEN (od 1. 3. do 8. 3. 2020)

- **FLORBAL V ORLOVNĚ** ve Velké Bystřici bude dnes v neděli 1. 3. od 14:00 do 16:00.
- *Farní kostel ve Velké Bystřici bude po křížové cestě otevřený do 18:00 k tiché modlitbě.*
- *Po křížové cestě bude příležitost ke svátosti smíření.*
- Biblická hodina tuto neděli (1. 3.) bude od 18:00 na faře.

Pondělí 2. 3.

Mše svatá na DPS svaté Anny v 15:00

Úterý 3. 3.

Středa 4. 3.

Mše svatá v kapli ve Svěsedlicích v 17:00

Čtvrtek 5. 3.

Mše svatá v boční kapli farního kostela ve Velké Bystřici v 8:30 + setkání klubu ARCHA na faře
Mše svatá v kostelíku v Bukovanech v 17:00

Pátek 6. 3. první pátek v měsíci

Mše svatá ve farním kostele v Hlubočkách v 17:00

Mše svatá v hlavní lodi našeho farního kostela ve Velké Bystřici v 18:15

Sobota 7. 3.

Křestní obřad ve farním kostele ve Velké Bystřici v 10:00

Mše svatá s nedělní platností v kapli v Práslavicích v 17:30 (P. Bohumír Vitásek)

Kurz ALFa – v Hospůdce na faře ve Velké Bystřici od 18:00 (otec Jan Rajlich)

Neděle 8. 3. II. neděle postní

Mše svatá ve farním kostele ve Velké Bystřici v 8:00

Mše svatá ve farním kostele v Hlubočkách v 9:30

Mše svatá v kostelíku v Bukovanech v 11:00

Pašijové hry ve Velké Bystřici 2009

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY

V NAŠICH FARNÍCH KOSTELÍCH

*Ve farním kostele Stětí svatého Jana Křtitele
ve Velké Bystřici
o první neděli postní 1. 3. 2020 od 17:00.*

*Ve farním kostele Nejsvětějšího Srdce Páně
v Hlubočkách
v pátek 6. 3. 2020 od 16:30.*

TÝDĚNÍČEK č. 9

pro farnosti Velká Bystřice a Hlubočky

1. 3. 2020 I. NEDĚLE POSTNÍ

ÚRYVEK Z PASTÝŘSKÉHO LISTU NA DOBU POSTNÍ 2020

Drazí bratři a sestry, vstupujeme do postní doby, která je letos něčím mimořádná.

V těchto dnech si připomeneme svatého Jana Sarkandra, kněze naší diecéze, který právě v postní době před čtyřmi sty lety vydal mimořádné svědectví věrnosti Kristu, jehož oslavil mučednickou smrtí. V květnu to bude 25 let od chvíle, kdy svatý papež Jan Pavel II. navštívil Olomouc a zde blahoslaveného Jana slavnostně zapsal do seznamu svatých. Upřímně Vás zvu k návštěvě kaple vybudované nad jeho mučírnu, kde je dochovaný skřípec, na němž byl mučený, či do katedrály, kde jsou uchovávány jeho ostatky, a k tichému rozjímání o jeho odkazu. Byl bych však velmi rád, kdybychom nezůstali jen u rozjímání či liturgické oslavy, ale kdybychom odpověděli na jeho poselství velmi prakticky.

Mučedník zpovědního tajemství nás zve k novému objevu svátosti smíření, která přináší vnitřní uzdravení, a pokoj těm, kteří se pokorně a s důvěrou otevřou působení Boží milosti, kteří odevzdají Božímu milosrdenství všechna svá provinění a duchovní zranění. Využijme postní doby k dobré zpovědi a pamatujme že plody této svátosti velmi závisí na naší přípravě. Nebojme se věnovat přípravě a zpověď hodně energie a času, aby naše duchovní uzdravení mělo větší trvání. Jan Sarkander je příkladem věrnosti modlitbě. Nepřestal se modlit ani v krutých bolestech mučení. Když vykloubené ruce nemohly obracet listy modlitební knihy, dělal to jazykem. Najdeme si v postní době více času na každodenní rozhovor s Bohem v modlitbě. Objevíme nový zdroj vnitřní síly a pokoje. Svatý Jan zachránil město Holešov před nepřátelskými vojsky, když jim vyšel vstříc s průvodem, v jehož čele nesl v monstranci Krista přítomného pod způsobou chleba. Eucharistický Kristus přebývá ve všech svatostáncích našich kostelů. Přicházejme na adoraci s podobnou vírou, že Kristus v eucharistii může zachránit každou naši obec. V naší diecézi je nepřetržitá adorace. Každý den v roce se adoruje v některém z našich kostelů. Někde je ovšem hodně zkrácená. Najděte odvahu prodloužit tyto adorace na celý den až do pozdního večera, když už ne do noci. Kde je farníků málo, pozvěte si na pomoc věřící z okolí. Adorace je mocným lékem na nemoci naší doby. Už svatý Julián Eymard říkal, že tato doba je nemocná proto, že neadoruje. Pokorné klečení před svatostánkem učí

správnému vidění a moudrosti. Rozhovor s Ježíšem zbavuje samoty. Zbožné uctívání je prvním vyjádřením naší víry, říká kardinál Sarah. Mějme odvahu klečet před svatostánkem a můžeme počítat se záchranou světa. Svatý Jan se stal mučedníkem pro věrnost katolické církvi.

Naše věrnost církvi vyžaduje poslušnost k současnému papeži. Papež František dává mnoho silných výzev. Vezměme si jako úkol pro postní dobu aspoň jednu z nich: výzvu ke skromnému životu a ochraně životního prostředí, které je Božím darem....

Každému z Vás ze srdce žehná **arcibiskup Jan**

RÁZ (SVÉRÁZ) BIBLE

...ABYCHOM UVĚŘILI

Řekli jsme si už, co Bible není. Není to ani reportáž (ať přesná či nepřesná), ani ovšem výmysl (ať zbožné či svévolné). Jsou tu děje, ale nejsou to dějiny - v našem běžném smyslu. Jsou tu básně, a přece to není jen to, čemu říkáváme poezie (od poiein - tvořit, tedy lidská

tvorivost). Mluví se to o Bohu, který jedná a přece to není bájesloví, mythologie, vzniklá jako výron lidských náboženských potřeb. Přistoupíte-li k Bibli a pokusíte se postihnout ji běžnými literárními kategoriemi, vidíte, že se nehodí, že praskají, čím pečlivěji je na ni přikládáte. Existuje vůbec literární kategorie, která by tu vyhovovala? Jistě, dokonce hned několik, ale nejsou obvyklé.

První je "svědectví". Představte si svědectví u soudu.

Svědék vypovídá o něčem, co sám zažil, ale u čeho ostatní nebyli. Nevymyslí si to. Ale samozřejmě to líčí svými slovy a předkládá z prožité události právě jen to, co z ní sám shlédl a co z toho pochopil. A stojí za svým svědectvím celou svou osobní váhou a autoritou. Ovšem že mohou být i svědci, kteří neviděli přesně, pochopili málo a nebo se dokonce dali vést něčím jiným než pravdou. Až se z nich stali svědkové falešní. - Bibličtí svědkové nejsou svědkové falešní. Ale jejich lidství vždy souzní. Vyprávějí, co dokázali pochopit, co si z prožitého dokázali vnitřně přivlastnit. Nejsou reportéři, jsou svědci.

Druhá příhodná kategorie je vyznání. Představte si zase vyznání či doznání u soudu. Vyznávám, že jsem selhal. Že jsem se provinil, že jsem něco nedokázal, co jsem měl. Že jsem něco zatajil, co jsem neměl. Vyznávám také, že ten či onen mi velice pomohl, že jsem mu zavázán a vděčný. Všimněte si zase: V pozadí je událost. Ale nereferuje se o ní objektivně: vypráví o ní ten, koho se hluboce dotkla, koho poznamenala, ba možná přímo přetvořila, kdo byl zasažen. Kdo tedy nebyl subjektem, nýbrž objektem této události. A konečně třetí kategorie je poselství či zvěst. Řecké slovo euangelion je ve své nejspecifičtější podobě zvěst o vítězství. Maratónský běžec volá na athénské agorě "Zvítězili jsme" (Neníkékamen!) a padá vyčerpáním mrtev k zemi. Posel, zvěstovatel,

je ten, kdo byl vyslán s důležitou zprávou. Stalo se něco, o čem je zapotřebí povědět ostatním, něco, co má velký význam. Kdyby jim to posel nevyřídil, zradil by své poslání. Selhal by. K tomu je přece vyslán! A vyslaný se řekne řecky apostolos = apoštol. A zase: posel si své poselství nevymyslí, není jeho subjektem, tvůrcem. Byl pověřen, je jen jeho vykonavatelem. A ti, kdo slyší, mu mohou - ale nemusí! - věřit, jako tomu, kdo svědčí, nebo tomu, kdo vyznává. Vyznání, svědectví i poselství lze odmítnout. Nebo mu uvěřit a přijmout je

A o to přesně v Bibli jde: Ne abychom dostali důkazy, nýbrž abychom uvěřili jejímu poselství. Kdo chce důkazy, kdo hledá taková znamení, která by umožnila víru a tedy i vlastní rozhodnutí obejít a odložit, je podle Ježíše "pokolení zlé a cizoložné". Mnoho lidí neví co si počít s Bibli, protože se jim slova svědků zdála nevěrohodná. Zde je třeba, aby se všichni křesťané vážně zamysleli nad svým spoluzaviněním. Asi jsme v minulosti všelijak přispívali k tomu, že to, co Bible říká, se mnohým zdálo nevěrohodné. - Jistě však tu byly i jiné důvody: Především oblundné zpředmětnění pravdy. Pravda je prý to, co odpovídá skutečnosti, přesněji: mé představě o skutečnosti. Je to fotografie z mého alba. To, co vlastním a čím disponuji. Kdo má takové pojetí pravdy, dokazuje tím zcela jednoznačně, že pravou pravdu ještě nepoznal. Přečtete si Ráda, jeho slavnou Útěchu z filosofie, poslechněte si Ladislava Hejdánka. Mám obavu, že za podstatnou částí církevního fundamentalismu a jeho pojetí Bible je docela prostě předmětné pojetí pravdy. A pak by byla Bible pravdivá proto, že se vykopaly stopy po potopě nebo dokonce objevily zbytky Noemovy archy na vrcholu Araratu. Ale já mám za to, že je pravdivá proto, že nás vede k živé Pravdě (J +e), Konfrontuje nás s jejím nárokem a ujišťuje nás, že smíme žít v jejím světle. Mám za velmi závažné, že nemáme "objektivní", nezaujaté a vnějšně evidentní zprávy o Ježíšovi. Jsem přesvědčen, že to není náhoda. Je to pojistka proti tomu, aby se nemohl stát předmětem našeho, tak zvaně nezaujatého, zpředměťujícího bádání, objektem v našich duchovědných laboratořích. Zprávám o něm lze buď věřit nebo nevěřit. A tak k němu, k setkání s ním, nevede jiná cesta než cesta víry.

Co tedy je Bible? Je to svědectví, vyznání, poselství. Je to bohatý a rozmanitý soubor vnitřních zkušeností oslovených, kteří v konkrétních událostech svého života i života společenství, v němž stáli, rozpoznali Boží zásahy, Boží soudy i Boží opatrování, Boží vedení. A to pak chtěli dosvědčit na modelových situacích, tedy tím, že svůj zážitek, svou vnitřní zkušenost, svůj pohled víry převyprávěli tak, aby na událostech byl tento Boží zásah, toto Boží vedení co nejzřetelnější: a zároveň o tom všem vyprávěli tak, aby ti, kdo to budou slyšet, mohli do takového dění a setkávání sami také vstoupit. Proto během tradice, tedy během předávání, krátili a rozšiřovali a podtrhávali. Všechny úpravy dělali proto, aby jejich svědectví bylo zřetelnější, jejich vyznání názornější, jejich poselství naléhavější. Křesťan řekne: "vedl je Duch svatý". Jeho vlivem bylo vše psáno z víry, tedy z touhy, vydat svědectví o Bohu, o vlastní víře a tím i čtenáře a posluchače přivést k téže víře. Bible je tedy kniha vysoce tendenční. Není nezaujatá, protože ji psali ti, kdo byli zaujati - Bohem a jeho dílem. Není nestranná. Straní Bohu na každé stránce. Opomíjet nebo dokonce popírat tuto tendenci znamená zbavit se možnosti rozumět jí do hloubky. *Závěr.*

Tento text je přednáškou prof. dr. Jana Hellera pro Křesťanskou akademii Praha, která se konala 22. března 1990

v aule filozofické fakulty. <https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/6-raz-sveraz-bible>